



**Zavod MODRIN**  
Svetovalno - izobraževalni zavod  
za starše, otroke in mladostnike

Zavod MODRIN  
Jesenovec 7a 4228 Železniki  
Telefon: 041/285-308, 04/51 00 549  
Email: zavod.modrin@siol.net

## SPOROČILO MALEGA PRINCA

»Ljudje pri vas,« je rekel Mali princ, »negujejo pet tisoč vrtnic v enem samem vrtu... in ne najdejo v njem, kar iščejo. Ne najdejo... In vendar bi tisto, kar iščejo lahko našli v eni sami vrtnici, v enem samem požirku vode...« (A. De Saint –Exupery)

Vrednota je tisto... »čemur priznava kdo veliko načelno vrednost in mu zato daje prednost.«

Kako lahko otrokom pokažemo vrednote in jih spodbujamo, da jih tudi sami živijo, doživljajo in ohranjajo?

Na prvem mestu je **zglede** in tukaj ne moremo goljufati. Otroci nas posnemajo in naše vrednote so običajno tudi njihove vrednote. Ker pa le-te ne rastejo na vrtu kot solata, je potreben čas in veliko vsakdanjega učenja. Najbolj enostavno bi bilo, da rečemo – »znanje je vrednota, delo je vrednota, hrana je vrednota, družina je vrednota« toda kaj, ko so to samo besede. Zato je treba vrednote predvsem živeti, na pa o njih veliko razpravljati.

Za določanje smeri in za razmišljanje o vrednotah se moramo dobro poznati. Vedeti, katere stvari so nam pomembne in **kako živimo vsak dan**. Kaj delamo, kaj beremo, s kom smo prijazni, kako skrbimo za svoje zdravje, kakšen odnos imamo s partnerjem?

Na drugem mestu je **razmišljanje s svojo glavo**. Le otroci in mladostniki, ki znajo, upajo in hočejo razmišljati s svojimi možgani, bodo lahko ločili med tistim, kar je zanje dobro in kar jim škoduje. Ne moremo jih zaščititi pred vsem, kar jim škoduje, lahko pa poskrbimo, da bodo znali opazovati svet in ga sprejemati z določeno mero kritike in tudi naklonjenosti. Še prej pa jim pokažimo, koliko so vredni za nas. Zanje si ne vzemimo časa, ampak z njimi živimo.

Človek, ki se zaveda sebe in svojih potreb, svojih močnih in šibkih strani bo lažje iskal in tudi našel svoje vrednote. Osnova za to je vsekakor **spoštovanje sebe in drugih ljudi**. Bolj kot se zavedamo sebe, lažje razumemo druge. O vrednotah drugih nam ni potrebno soditi, dovolj je, da živimo svoje.

**»Če bi bil učitelj, bi naučil svet:  
da je ljubezen močnejša od sovraštva,  
sočutje močnejše od jeze,  
odpuščanje močnejše od maščevanja,  
ponižnost močnejša od ponosa,  
strpnost močnejša od sodbe,  
blagoslov močnejši od boja.  
Pokazal bi, da je vera močnejša od strahu,  
pogum močnejši od moči,  
iskrenost močnejša od pretvarjanja,  
sodelovanje močnejše od tekmovanja,  
spoštovanje močnejše od ljubosumja,  
dajanje močnejše od jemanja.  
Naučil bi svet,  
da je tišina močnejša od glasnosti,  
modrost močnejša od znanja,  
spontanost močnejša od preračunljivosti,  
skromnost močnejša od bogastva in  
srce močnejše od tehnike.**

**Če bi bil učitelj, bi naučil svet, da je vsaka kriza priložnost za učenje.« (NN)**

Vsak izmed nas je takšen učitelj. Sebi, drugim, otrokom in svetu. Samo otroci, ki so deležni iskrenega zanimanja in prave ljubezni lahko dajejo to naprej. Otroci, ki so razumljeni, spoštovani in ljubljani so tisti otroci, ki so zmožni živeti spoštovanje, pravičnost in ljubezen. Takšni otroci lahko razumejo svoje vrstnike in se trudijo, da je v njihovi bližini prijetno. Če otroka ignoriramo, čustveno zanemarjamo ali razvajamo mu dajemo slabo popotnico za življenje. Zloraba droge in alkohola ter naraščanje mladostniškega nasilja dokazujejo da je potrebno otrokom ponuditi nekaj več, kot le materialne dobrine. Otroci za zdrav razvoj poleg vsega lepega potrebujejo tudi pravo mero odrekanja, čakanja, razočaranja, potrebujejo probleme in izzive, ki jim bodo sami kos, potrebujejo hrepenenje, vztrajanje in tišino. Ne bomo spremenili sveta in ta vlak se ne bo ustavil zaradi želje po bolj počasnem tempu življenja. Stroji ne bodo ugasnili in človek bo šel še višje s svojimi dosežki. Do človeškega srca pa bo vedno dlje. Kaj nam torej ostane? Upanje. Upanje in trud, da ohranimo vrednote kolikor je v naši moči in vzgajamo močne in srčne otroke hkrati. Naj bodo pripravljeni na svet, ki jih čaka in naj vanj vstopijo pogumno s tisto malo rečjo poleg srca, ki se ji reče – vest. Dokler bo vest v naših srcih, bo tudi upanje.

Razmišljanje je za starše pripravila Damjana Šmid, soc.pedag.